

[Keld Andersen]

får den hjælp fra det offentlige, som bolig-sikringen er.

Dernæst til forholdene omkring det at eje sin egen bolig, som jo bl. a. optager hr. Kaj Hansen og andre ganske voldsomt. Denne boligform er en boligform, som vi i det konservative folkeparti meget gerne ser fremmet i lovgivningen. Men der er på dette område ved at udvikle sig en praksis fra visse sider i dansk politik i retning af, at man absolut vil gøre alle boligejere til nogle fæle og grådige kapitalister. Jeg vil gerne fra denne talerstol opfordre til, at denne hetz imod den, som vælger selv at løse sit boligproblem i stedet for blot at overlade dette til staten, hører op. Det er min ganske bestemte opfattelse, at den, der ejer sin egen bolig, ikke føler det, som man gør fra visse sider i dansk politik. Mange har tilmed givet afkald på andre goder for at få råd til selv at eje deres bolig, og ofte sidder disse med ganske alvorlige økonomiske problemer, som de imidlertid har valgt selv at stå igennem.

Lad mig nævne som eksempel en ejer af en udlejningsejendom, som jeg er bekendt med fra et eksempel i Jylland. Denne ejer går hen og erhverver en udlejningsejendom for 525.000 kr. med henblik på udstykning til ejerlejligheder, hvorefter folketetinget vedtager en ny lovgivning, der gør, at den pågældende må i gang med hele proceduren en gang til og have en ny vurdering, der nu siger, at han skal sælge denne ejendom til lejerne for 380.000 kr., som han har erhvervet for 525.000 kr., og hvori der er prioritetsgæld for 390.000 kr. Tror nogen, at denne ejer føler sig som kapitalist?

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvad der rører sig i den deltager i en af boligaktionerne i et af de københavnske brokvarterer, som, når han bliver spurgt om, hvorfor han aktionerer, om han virkelig er så glad for at blive boende dér, så udtaler, som det er tilfældet: nej, det er jeg egentlig ikke, men vi bor jo billigt, og vi er ved at spare sammen til et parcelhus i Københavns omegn. Hvordan tror man den pågældende føler sig som boligaktivist?

Det er min opfattelse, at navnlig de store kommuner og især København bør glæde sig over, at ejerlejlighederne medvirker til at bevare gode skatteydere inden for kommunernes grænser. Når borgerne når op på en vis indtægt og stifter familie – muligvis foregår

det i omvendt rækkefølge – får de lyst til egen bolig. Det sker i betydelig udstrækning ved, at de får villa eller parcelhus uden for byen. For københavnernes vedkommende har de deres indtægt ved at arbejde i København, men når de flytter ud, erlægger de skatten i den omegnskommune, de flytter ud i. Københavns bystyre må se de gode skatteydere flytte ud, og tilbage bliver pensionister og den del af borgerne, der kun giver byen beskedne indtægter, men pålægger den store udgifter.

Ejerlejlighederne gør det muligt for folk at få deres egen bolig, vel at mærke uden at flytte fra byen. De bremser udflytning og giver folk mulighed for at bo under eget tag. Derved bremses også mange offentlige transportudgifter. Derfor vil jeg gerne opfordre til, at man ser lidt skeptisk på den massive modstand, der i de senere måneder er opstået, og i øvrigt er på vagt mod spekulation af misbrug i ejerlejlighedssektoren.

Jeg vil i denne forbindelse gerne tilføje, at da ejerlejlighedsloven i foråret var til revision, gik det konservative folkeparti ind for den del af lovgivningen, som skulle bremse de uheldige og urimelige moderniseringer, som fandt sted efter den såkaldte salamimetode. Vi ønskede, at der blev stoppet for denne urimelige moderniseringsform, men vi ønskede ikke, at der skulle stoppes totalt for selve ejerlejlighedstanken. Jeg gav dengang udtryk for, at den del af lovgivningen, som omhandlede dette område, efter min opfattelse umiddelbart ville betyde en bremse på udstykningen af ejerlejligheder og på længere sigt ville betyde et totalt stop for udstykning af ejerlejligheder. Jeg tolker de bemærkninger, ministeren har gjort, derhen, at mine spådomme fra i foråret desværre er ved at gå i opfyldelse.

Men der er også sagt om ejerlejlighedstanken – og det kan jeg tilslutte mig – at vi har haft denne nye lov så kort. Derfor skal det også være mit ønske, at vi i hvert fald foreløbig indtil videre ser, hvorledes denne lov kommer til at virke i praksis, når den har virket i noget længere tid.

Når man, som jeg nævnte, fra visse sider i dansk politik er så meget modstander af ejerlejlighedstanken, er dette jo i virkeligheden set fra dette politiske synspunkt ganske naturligt, fordi det, man vil fra VS', SFs og kommunistisk side, naturligvis er – det ved vi